

Referat: Campania din anul 101 a lui Traian impotriva dacilor

Traian nu a neglijat nici unul din elementele ce ar fi putut contribui la succes in cele mai importante si mai grele razboaie ale sale - contra Daciei. Renumerele ei si al luptatorilor daco-geti inspaimanta la Roma de mai bine de un secol si jumătate, getii fiind "Gigantii", "adevarate imagini ale lui Marte" (Ovidius, Ex ponto). Ca atare, Traian a pregatit o campanie temeinica. Imensul tavalug roman era format din razboinici caliti in luptele nemiloase din nordul imperiului si din arsita sudului. El se pravalii asupra Daciei in a doua jumătate a primaverii anului 101 (Traian pleca spre teatrul de operatiuni la 25 martie 101) si cuprindea cinci legiuni moesice, cinci legiuni de pe Rin, patru legiuni annonice, zece corpuri auxiliare din armata regulata, cohortele pretoriene, trupe neregulate constituite pe criterii etnice (sirieni, palmirieni, iberi, mauri, germani, iazigi, quazi, marcomani, sarmati) si flota Dunarii, in total 200 000 de luptatori. In frunte cu Traian, principala coloana traverseaza Dunarea pe un pod dublu de vase construit la Led erata (azi Ramna, in Banat) si inainteaza cu prudenta, metodic, prin intunecatele paduri ale Daciei atingand Berzobis (azi Berzovia), Aizisis (Pogonis), Tibis-cum (Jupa). Aici se face jonctiunea cu cea de-a doua coloana,

care inaintase pe la Dierna (Orsova), pe vaile Cernei si ale Timisului. Vestitul "draco", stindardul suierator (un balaur cu gura de lup) al geto-dacilor, nu se aratase inca, semn ca regele Decenbal isi tinea principalele forte in adancul teritoriului, lasand macinarea coloanelor romane pe seama unor detasamente razlete. Se afla in inferioritate numerica (circa 140 000 de luptatori), pe care va incerca s-o compenseze cu impetuositatea cu care luptau dacii, cu iscusinta cu care pedestriminuia celebrele "falces Dacorum" (sabii curbate), arcurile, prastiile, cu mobilitatea calarimii arcuse, cu angajarea inamicului in relief abrupt ce urma dupa Tibiscum.

Se baza si pe fortificatii ("munti intariti cu ziduri", Dio Cassius, Istoria romana), pe cetatile de la Dealul Bolii, Tilisca, Capilna, de pe drumurile de acces spre capitala Sarmizegetusa Regia si, apoi, chiar in jurul acesteia (cetatile de la Costesti, Blidaru, Piatra Rosie, Banita, Sarmizegetusa). Prima si cea mai importanta batalie are loc imediat dupa Tibiscum, pe Valea Bistrei, la Tapae (Portile de Fier ale Transilvaniei), unde relief abrupt al defileului nu-i permite lui Traian desfasurarea larga a ostirii.

In batalia de la Tapae, Traian obtine o victorie, dar cu pierderi considerabile. Decebal, care evitase angajarea hotaritoare a ostirii sale, se retrage in tinutul Hategului, protejat de codri imensi si de vremea rea ce incepuse. Traian, intelegind primejdia ce-l pandea, intrerupe campania dupa o urmarire nesemnificativa a dacilor, hotarit sa ierneze pe loc si sa reia razboiul in primavara lui 102. Nu apreciase, insa, adevarata valoare militara a lui Decebal. Astfel, un corp de oaste geto-dac, impreuna cu trupele de calareti inzauti - cataphractari - ale sarmatilor roxolani comandati de Susagus (Decebal primise ajutoare de la sarmati si bastarni), trece Dunarea, se infinge adanc in teritoriul moesic, unde distruge chiar palatul lui M. Laberius Maximus si angajeaza forte romane din estul Moesiei Inferioare. Din fericire pentru romani, Dunarea nu ingheta in acea iarna si Traian poate cobori in fruntea trupelor pe fluviu cu flota moesica (in special cavalerie), cu ajutorul carora calareti sarmati sint scosi din lupta.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Ostirea daco-geta, pedestra, care lupta si in timpul noptii (batalia de la Nicopolis ad Istrum, a doua), este spulberata in cea de-a treia mare batalie din Moesia, una din cele mai grele lupte ale razboaielor dacice, la Adamclisi, victorie platita de romani cu aproape patru mii de morti, ale caror nume vor umple peretii unui altar din vecinatatea monumentului "Tropaeum Traiani", inaltat pe locul luptei, in 109. (Monumentul este circular, cu diametrul de 39 m si inaltimea de 38 m, placat cu metope de piatra avind sapate pe ele scene de lupta.) Ranitii romani erau atat de numerosi incat chiar imparatul isi sfisie hainele pentru a bandaja ranitii. intre timp, Decebal contraataca in Hateg, producind pierderi insemnate ostirii romane din Transilvania, obligandu-l pe Traian sa revina precipitat pe acest front.